

“ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ , ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਖਿਆਲਾਤ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ , ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ ”

***ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਪਣੀ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ(ਯਾਦ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ?

***ਉੱਤਰ:-** ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜਿਆ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ-ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ, ਚਲਣ ਵੀ ਸੁਧਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰਲੋਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਾਜਿਆ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦਸਣਾ ਪਵੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੱਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਸਾਡਾ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਵਾਂ ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਣੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪਨ... ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜਿਆ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਦੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਾਡਾ ਰਾਜਿਆ ਭਾਗਿਆ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਪਰਾਏ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਚਲਣ ਵੀ ਸੁਧਰੇ। ਹੁਣ ਪਰਾਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਹਿੰਦੂ (ਭਾਰਤਵਾਸੀ) ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਰਾਏ (ਫੋਰਨ) ਦੇ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਸੁਖੀ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਕਾਗਵਿਸ਼ਠਾ ਸਮਾਨ ਸੁਖ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਲੇ ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਸੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਠੀਕਰ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰ ਆਪਣਾ ਰਾਜਿਆ ਲਵਾਂਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਿਆ ਲਿਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਜਿਆ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਾਡੀ ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਹੀ ਚਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਦੋਂ ਚਲਣ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਚਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸੱਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੇ ਸਾਡੀ ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਹੀ ਚਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗਿਰਦੇ ਹੀ ਆਏ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਦੈਵੀਗੁਣ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ--ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਈਏ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਜੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਸਨ। ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਿਆਉਣਗੇ ਕਿੱਦਾਂ? ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪਨ... ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਕੇ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮੇਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਖਿਆਲਾਤ ਉੱਡ ਜਾਣਗੇ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਕਿਉਂ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ) ਕਰਤਵ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ-ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉਣੇ ਹੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਹੋਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ? ਬਾਪ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ। ਆਪਣੇ ਦਿੱਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਪਰੰਤੂ ਕਿਸੇ-ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਦੁਖ ਦੇਣ ਬਿਗਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਿਲਕੁੱਲ ਸੁਧਰਦੇ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਲਬਰਡ। ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਜਾਵਾਂ ਭੇਗਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਇੰਦਾਂ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜਿਆ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਡਾ

ਰਾਜਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਜਰੂਰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸਾਡਾ ਰਾਜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਰਾਜਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੀ ਹੁਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਵਿਘਨ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਉਣਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਸਤਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ (ਸੌਖਾ) ਦਸਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਵੱਛ (ਸਾਫ਼) ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁੱਛ (ਅਪਵਿੱਤਰ) ਬਣੇ ਹੋ। ਪੁਨਰਨਜਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜਿਆ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਛਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਲਗੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਲੱਗਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦੈਵੀ ਰਾਜਿਆ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਕ-ਦੋ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਓ ਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁਣ ਰਾਜਾਈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਫਿਰ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਲਾਟਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕਲਪ-ਕਲਪਾਂਤਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ-ਉਤਰਦੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ, ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਨ੍ਹੇ ਫੇਰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ, ਦੌੜੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਲਿਸਟ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹਨ?

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭ੍ਰਕੁਟੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਚਮਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਹੈ ਪਤੀਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਖਰਾਬ ਵੀ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਆਸ਼ਚਰਿਆਵਤ ਸੁਨਾਨਤੀ, ਕਥਨਤੀ, ਭਗਣਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਮਾਇਆ, ਤੂੰ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਣਤੀ ਹੋਕੇ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗੇ? ਇਹ ਹੀ ਇਕ ਬਾਪ ਤਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਾਪ ਹੈ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਬਾਕੀ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਮਨਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚਲਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁਧਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਰਸਤਾ ਦਸਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ-ਮਿੱਠੀ ਜੁਬਾਨ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਾਜਿਆ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਜੋ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਚਲਦੇ-ਚਲਦੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਦਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਦਸੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਨ ਦੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੋਰਟੇਨ (ਯਕੀਨ) ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜਿਆ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਰਾਜਿਆ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਰਾਜਿਆ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਜਿਆ ਕਰਾਂਗੇ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਅਤੇ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖਤਮ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਜਰੂਰ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੁਣ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਾਪਿਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਉੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਲਗਾਈਏ। ਯੋਗ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਫਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਿਵਲ ਆਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਕਾਮ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਗੀਤ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੀ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਤੋਂ ਕਲਯੁੱਗ ਤਕ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਹ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਥਵਾ ਟੀਚਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਟੀਚਰ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਭਗਵਾਨ, ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਟੀਚਰ ਵੀ

ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਦ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ- ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਡੀਟੀਜ਼ਮ(ਰਾਜਧਾਨੀ) ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਦ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧਰਮ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਹੀ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ ਪਰਾਇਆ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਾਂ। ਕਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਠਹਿਰੇ, ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਠਹਿਰੇ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ ਠਹਿਰੇ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਿਉਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਾਂਗੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਗੜਨਗੇ। ਬੋਲੋ ਹਿੰਦੂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਕਿ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਅੱਖਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ, ਇਹ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਲਾ ਸਕਦੇ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇੰਦਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਪਦਮਾਪਤੀ ਸਨ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ? ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਦੇਵਤਾ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁਛੋਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਖੁੱਦ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਕੀ ਹੈ? ਉਹ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਸਤਯੁੱਗ-ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਰਾਤ। ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੁਣ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੋਂ ਬਾਦ ਰਾਜਿਆ ਗਵਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ*:-**

1. ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜੁਬਾਨ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਬਨਾਉਣੀ ਹੈ। ਮਿੱਠੀ ਜੁਬਾਨ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਜਗਤਜੀਤ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

***ਵਰਦਾਨ:-** ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜਨਮਪੱਤਰੀ ਨੂੰ ਜਾਨ ਕੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਭਵ:
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬੀ.ਕੇ. ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਜਨਮ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਕਾਲ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜੇ ਹੋਇਆ ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜਨਮਪੱਤਰੀ ਸਦਾ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਗਰੰਟੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਖੁੱਦ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਨੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚ ਦਿੱਤੀ, ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਰਸ ਲਵੋ।
